

førte dette Tilshyn, men der findes i andre Paragrapher af Loven Bestemmelser om, at Sogneraadet til visse særlige Hverv kan udnævne nogle af sine Medlemmer, og dersom et Sogneraad skulde mene, at det var et for stort Maskineri, hvis hele Sogneraadet i Forening med Præsten skulde føre dette Tilshyn, vil det altsaa kunne vælge et eller to af sine Medlemmer dertil. Præstens Stilling i saa Henseende vil iøvrigt ikke efter min Opfattelse i nogen Maade forringes; thi det bliver hans Pligt som Statsembedsmand ligesom hidtil at føre Tilshyn med Skolevæsenet, og han staaer, hvad dette angaaer, i Forhold til Skoledirectionen, om ogsaa hele Sogneraadet eller enkelte Medlemmer deraf stilles ved Siden af ham. Et Fleertal af Udvalget anseer derfor ikke dette Forslag for saa væsentligt, at man ikke godt kan tiltræde det, og det ærede Thing vil ogsaa see, at dette Fleertal har sluttet sig dertil. — Forslaget under Nr. 12 gaar ud paa forffjellige Ordforandringer i § 17, som ere lutter Redactionsforandringer. — Jeg kommer nu til Udvalgets Forslag under Nr. 13 til § 18. Udvalget har meent, at der, forsaavidt den ærede Ministers Forslag under Nr. 18 skulde blive vedtaget, hvorefter de saakaldte Skatteparagraffer skulde udgaae af nærværende Lov, vil være god Grund til at forandre forffjellige Bestemmelser i § 18. For det Første vil der, hvor der er Tale om, at Communaludgifterne skulde staffles tilveie ved Ligning deels paa Hartkorn, deels paa Formue og Leilighed efter et Forhold, som for fem Aar ad Gangen for hver Commune fastsættes af Amtsraadet efter Sogneraadets Forslag, være god Anledning til at indfjhyde Ordene: „indtil en Lov om den communale Bessatning udkommer“; thi man har været enig om, at naar disse Skatteparagraffer udgaae af nærværende Lov, maa det erkjendes, at man har stor Trang til at faae en ny Lov for den communale Bessatning, og at en saadan maa komme meget hurtigt; for at udtale en bestemt Anthydning heraf maa man paa dette Sted pusse indfat den af Udvalget foreslaaede Sætning. Der kan vel indvendes herimod, at Loven derfor ikke vil komme hurtigere; men paa den anden Side maa det dog siges, at der finder en vis Meningstilfjendegi-

velse Sted fra den lovgivende Magts Side om Nødvendigheden af en saadan Lov, naar en saadan Sætning indfættes. Man har ogsaa meent, at det at fastsætte det Forhold, hvorom her er Tale, for 5 Aar ad Gangen, var at vælge et noget for langt Tidrum, og Udvalget foreslaaer derfor at forandre 5 til 3. Endelig har man meent, at der, naar de Paragrapher, som jeg vedblivende troer at kunne kalde Skatteparagraffer, udgaae, ingen Anledning er for den lovgivende Magt til at indstrænke den Frihed, som Sognecommunen hidtil har havt til at bestemme, i hvilket Forhold den vil ligne sine Udgifter paa Hartkorn eller efter Formue og Leilighed. Hidtil har der nemlig ikke været fastsat noget bestemt Minimum for Ligningen i hver af disse Retninger, og man har meent, at man under den nævnte Forudsætning heller ikke nu skulde binde Communen til nogen bestemt Regel i saa Henseende, men at man burde lade den hele Bestemmelse om, at den ikke maatte ligne mindre end $\frac{1}{6}$ af det samlede Udgiftsbeløb paa Formue og Leilighed, udgaae af Lovforslaget. — Den høitagtede Minister har foreslaaet, at den samme Paragraphs andet Stykke skulde udgaae, og Udvalget har, med Undtagelse af eet af dets Medlemmer, tiltraadt dette Forslag. Det ærede Thing vil erindre, at under den Afstemning, som ved anden Behandling foregik over disse Paragrapher, var $\frac{1}{3}$ af Thingets Medlemmer fraværende, og af de $\frac{2}{3}$, der vare tilbage, stemte omtrent den ene Trediedeel for og den anden imod det omhandlede Stykke, saaledes, at det kun vedtoges med en ganske enkelt Stemmes Overvægt. Efter en saa usikker Afstemning har Udvalget ikke taget i Betænkning at tiltræde Ministerens Forslag, for at dette Stykke kan blive undergivet en ny Afstemning. — Da Udvalget forrige Gang fraraadede dets Vedtagelse, er det naturligt, at det her tiltræder Ministerens Forslag; thi det har ikke forandret sin Mening om denne Bestemmelse, men troer, at der er god Grund til at lade den udgaae. — Det Forslag, den høitagtede Minister har stillet under Nr. 15 til § 19, tilsigter paa en meget kortere og mere klar Maade at udtrykke, hvad der er betegnet mere udfjyrligt i, hvad der blev ved-